

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Recunoașterea Și Executarea Hotărârilor Judecătorești](#)
> [Cum Se Execută o Hotărâre Judecătorească](#) > Gibraltar

Cum se execută o hotărâre judecătorească

Gibraltar

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

Executarea este acțiunea aprobată de instanță inițiată pentru a obliga debitorii împotriva cărora s-a pronunțat o hotărâre (*judgment debtors*) să respecte dispozițiile instanței. Alegerea metodei de executare îi aparține în întregime creditorului hotărârii (*judgment creditor*).

La alegerea metodei pe care o va utiliza, un creditor trebuie să ia în considerare dacă:

- este posibil să își recupereze banii și taxele judiciare de la pârât;
- pârâtul datorează sume de bani altor persoane sau împotriva sa au fost pronunțate și alte hotărâri judecătorești;
- pârâtul deține bunuri sau active care pot fi preluate și vândute la licitație;
- pârâtul are un loc de muncă;
- pârâtul are alte venituri, cum ar fi veniturile din investiții;
- pârâtul are un cont bancar, un cont la o societate de credit ipotecar sau de altă natură;
- pârâtul deține bunuri imobile (o casă); sau
- orice altă persoană datorează sume de bani pârâtului.

În continuare sunt prezentate informații referitoare la diferitele tipuri de măsuri de executare. Creditorul hotărârii ar trebui să o aleagă pe cea care prezintă cea mai mare probabilitate de a-l ajuta să obțină sumele de bani datorate.

O instanță nu îi poate garanta creditorului hotărârii că își va primi banii înapoi, iar pentru orice acțiune inițiată se plătește o taxă judiciară. Deși instanța va adăuga taxa la suma pe care o datorează deja pârâtul, instanța nu poate restitui ceea ce a plătit creditorul dacă acesta nu recuperează suma de la pârât.

Diferitele tipuri de metode de executare sunt următoarele:

Confiscarea bunurilor

Executarea silită este executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă prin confiscarea bunurilor. Pentru a obține executarea prin executare silită, este necesar să se solicite instanței un mandat de executare silită (*warrant of execution*). Un mandat poate fi de ajutor numai în cazul în care pârâtul are:

- suficiente bunuri la adresa indicată de către creditorul hotărârii, care ar putea fi vândute la licitație pentru a colecta suma de bani; sau
- toate sumele de bani solicitate în mandat (pentru a împiedica vânzarea bunurilor).

Înainte ca instanța să emită un mandat, trebuie ca pârâtul:

- să nu fi plătit suma pe care a fost obligat să o plătească; sau

- să fi rămas în urmă cu cel puțin una dintre plățile datorate.

Executorii judecătorești nu pot întotdeauna ridica și vinde bunurile pârâtului. De exemplu, aceștia nu pot ridica bunurile esențiale de uz casnic și unelte de lucru sau bunuri care fac obiectul unor contracte de cumpărare în rate sau de închiriere. Executorul judecătoreșc nu ridică bunurile pârâtului dacă acestea nu valorează suficient pentru a achita mandatul după acoperirea costurilor de ridicare și de vânzare a bunurilor. Bunurile vândute la licitație obțin adesea doar o parte din valoarea lor inițială. În plus, bunurile pârâtului se pot afla deja sub sechestrul instituit de către executorii judecătorești care acționează în baza unui alt mandat.

Ordine de poprire cu indisponibilizare

Creditorul unei hotărâri poate sesiza Curtea Supremă (*Supreme Court*) cu o cerere de plată în favoarea creditorului hotărârii a unei datorii a unui terț față de pârât. În practică, această metodă este utilizată pentru a indisponibiliza fonduri pe care pârâtul le poate deține în conturi bancare. În cazul în care în conturile bancare nu există fonduri suficiente pentru a acoperi datoria, atunci fondurile disponibile sunt utilizate pentru a restitui cel puțin o parte din suma datorată.

Procedura de insolvență

În cazul în care suma datorată este mai mare de 750 GBP, creditorul hotărârii poate, de asemenea, solicita declararea insolvenței pârâtului. Această procedură este inițiată la Curtea Supremă. Cu toate acestea, costurile pot fi ridicate.

Citație

În jurisdicția pentru cereri cu valoare redusă din cadrul Curții Supreme (cereri cu o valoare de până la 10 000 GBP), creditorul hotărârii poate solicita o citație. În continuare, instanța poate impune plata sumei datorate în mod eșalonat, ceea ce poate conduce, în anumite circumstanțe limitate, la privarea de libertate în caz de neplată.

Ordine de obținere a informațiilor

Deși nu este în sine o metodă de executare, această procedură permite ca debitorii hotărârii să fie audiați în scopul obținerii de informații referitoare la activele lor, pentru a permite creditorului hotărârii să facă o alegere mai informată în ceea ce privește metoda de executare pe care ar dori să o utilizeze.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Curtea Supremă este competentă în materie de executare în Gibraltar.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

3.1 Procedura

Curtea Supremă (inclusiv jurisdicția pentru cereri cu valoare redusă din cadrul acesteia) poate dispune executarea în cazurile în care a pronunțat hotărâri judecătorești.

În Gibraltar, executorii judecătorești (*bailiffs*) sunt angajați ai Serviciului instanțe judecătorești (*Court Service*) și, prin urmare, funcționari publici. Aceștia se ocupă de executarea hotărârilor judecătorești și/sau a ordinilor pronunțate și înregistrate în instanță. Aceștia pun în aplicare mandate de executare silită, recuperează terenuri cu mandate de posesie (*warrants of possession*) și recuperează bunuri în baza unor mandate de returnare a bunurilor. În plus, executorii judecătorești îndeplinesc și alte sarcini, inclusiv notificarea sau comunicarea personală a actelor și a mandatelor de executare (*warrants of committal*).

Utilizarea avocaților sau a altor specialiști din domeniul juridic

Creditorul nu are obligația de a-și prezenta cererea de executare prin intermediul unui avocat sau al oricărui alt specialist din domeniul juridic.

Cu excepția jurisdicției pentru cereri cu valoare redusă din cadrul Curții Supreme, procedurile de executare pot fi complicate. Prin urmare, este posibil ca creditorii să dorească să obțină consiliere din partea unui avocat sau a Biroului de consiliere pentru cetățeni (*Citizens Advice Bureau*) înainte de a iniția o procedură de executare.

Baremul costurilor de executare

Există diferite taxe judiciare pentru fiecare dintre metodele de executare. După cum s-a menționat mai sus, deși instanța va adăuga taxa la suma pe care o datorează deja pârâtul, instanța nu poate restitui ceea ce a plătit creditorul dacă acesta nu recuperează suma de la pârât. Pentru mai multe informații referitoare la taxele aplicabile, puteți contacta grefa Curții Supreme, 277 Main Street, Gibraltar, telefon (+ 350) 200 75608.

3.2 Condițiile principale

După cum s-a menționat mai sus, în Gibraltar, alegerea metodei de executare care va fi utilizată îi aparține în întregime creditorului hotărârii. Creditorii responsabili care au obținut o hotărâre judecătorească valabilă prin intermediul instanțelor și care tot nu au fost plătiți au dreptul să execute hotărârea în cauză prin mijloacele cele mai adecvate de care dispun. Prin urmare, atât timp cât există o hotărâre valabilă și se depune o cerere adecvată, instanța este obligată să urmeze metoda de executare aleasă de creditor.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Măsurile de executare pot fi luate împotriva următoarelor active:

- Conturi bancare, utilizând procedura de poprire cu indisponibilizare.
- Bunuri mobile corporale, utilizând executarea silită.
- Bunuri imobile, utilizând procedura de grevare cu sarcini.

Nu există liste stricte de bunuri care sunt exceptate de la acțiunile de confiscare. Cu toate acestea, există orientări. Executorul judecătoresc nu poate ridica decât bunuri care aparțin pârâtului sau sunt deținute în comun.

Orice bunuri pe care le preia executorul judecătoresc trebuie să fie suficiente pentru a obține suma de bani la licitație. Executorii judecătorești nu vor ridica bunurile în cazul în care consideră că nu vor obține o sumă suficientă pentru a plăti o parte substanțială din mandat după ce au fost plătite costurile ridicării și vânzării la licitație a acestora.

Executorii judecătorești nu pot prelua:

- articole de care pârâtul are nevoie pentru activitatea profesională sau afacerea acestuia, cum ar fi unelte de lucru sau cărți;
- bunuri esențiale de uz casnic de care are nevoie pârâtul și familia sa, cum ar fi articole de îmbrăcăminte sau lenjerie de pat;
- articole care sunt închiriate sau care fac obiectul unor contracte de cumpărare în rate (inclusiv autoturisme);
- bunuri care se pot afla deja sub sechestrul instituit de către executorii judecătorești care acționează în baza unui alt mandat; sau
- echipamente care nu aparțin unei întreprinderi (de exemplu, mobilier de birou, utilaje și vehicule care sunt închiriate).

În cazul ordinelor de poprire cu indisponibilizare, un debitor împotriva căruia s-a pronunțat o hotărâre și care este împiedicat să retragă bani din contul său deschis la o bancă sau la o societate de credit ipotecar, dacă susține că acesta sau familia sa întâmpină dificultăți în suportarea cheltuielilor obișnuite de trai în urma acestei măsuri, se poate adresa unei instanțe pentru emiterea unui ordin de plată în caz de dificultate (*hardship payment order*) care permite efectuarea uneia sau a mai multor plăți către anumite persoane.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Atât în ceea ce privește debitorii, cât și terții, nerespectarea cerințelor impuse prin ordinele judecătorești atrage sancționarea acestora pentru sfidare. Printre sancțiunile care pot fi aplicate în caz de sfidare se numără „*purging contempt*” (și anume prezentare de scuze în fața judecătorului în ședință publică), amenzi și, în cazurile cele mai grave, închisoare de până la 14 zile.

Băncile au anumite obligații în ceea ce privește divulgarea informațiilor și înființarea de popri asupra conturilor bancare. Atunci când o bancă primește un ordin de poprire cu indisponibilizare pronunțat împotriva unuia dintre clienții săi, banca nu trebuie să dezvăluie suma de bani deținută în cont. Aceasta poate declara că nu există bani în cont, că nu există suficiente fonduri pentru a acoperi întreaga sumă, dar că poate plăti o parte din aceasta sau că există suficiente fonduri pentru a acoperi întreaga sumă solicitată. Există aspecte foarte stricte legate de protecția datelor care reglementează ce alte informații poate furniza banca în afară de acestea.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Toate ordinele menționează perioada de timp acordată pentru a furniza informații relevante sau pentru a se conforma ordinului judecătoresc și indică, de asemenea, sancțiunile maxime care pot fi impuse pentru nerespectarea unui ordin judecătoresc.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Metodele de executare judiciară (ordine de grevare cu sarcini și ordine de poprire cu indisponibilizare) implică un proces în două etape. Etapa intermediară a procesului este o funcție judiciară pur formală, iar debitorul hotărârii nu are nicio contribuție la acest proces în această etapă. Cu toate acestea, pentru ca fiecare metodă să avanseze către etapa finală, trebuie să existe o audiere la care debitorul va fi invitat să participe, în cadrul căreia acesta va fi în măsură să prezinte motivele pentru care metoda de executare planificată nu ar trebui să continue. Data audierii va fi notificată tuturor părților cu suficient timp înainte și, în toate cazurile, se stabilește o perioadă minimă fixă care trebuie să treacă între etapa „intermediară”, notificarea audierii „finale” și audierea „finală” în sine, pentru a acorda debitorului timpul necesar (și oricărui terț relevant implicat în mod direct, de exemplu, banca în cazul ordinului de poprire cu indisponibilizare) pentru a-și pregăti cazul. În cazul în care audierea „finală” este nepotrivită pentru părți, acestea pot obține amânarea acesteia la o dată mai convenabilă pentru ambele părți. În această ipoteză, ordinul provizoriu va rămâne în vigoare, însă ordinul nu poate fi declarat „definitiv” până când această audiere nu va avea loc.

Decizia nu poate fi atacată după ce instanța a pronunțat ordinul. În circumstanțe adecvate, căile de atac sau cererile de anulare pot fi formulate numai cu privire la hotărârea inițială care a oferit de la început creditorului autoritatea de a solicita executarea. O instanță poate revoca procesul de executare numai în cazul în care hotărârea este contestată cu succes prin apel sau dacă este anulată. În cazul în care hotărârea este contestată după ce o instanță a autorizat cererea de executare a unui creditor, un mandat poate fi suspendat prin adresarea unei cereri către instanță. Executorii judecătorești nu pot ridica bunuri, dar trebuie să pună în continuare sechestrul asupra acestora (și anume să întocmească o listă a celor care ar putea fi ulterior confiscate și ridicate spre vânzare).

Cu condiția ca un creditor să fi depus o cerere de executare corectă la o instanță, această instanță nu poate refuza să autorizeze metoda de executare aleasă de creditor. Prin urmare, nu este necesar ca creditorul să dispună de o cale de atac împotriva deciziei de acordare a unei măsuri.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Un mandat sau o ordonanță de executare silită face obiectul unui termen de prescripție. Mandatul și ordonanța sunt valabile timp de 12 luni și pot fi prelungite pentru o perioadă suplimentară de 12 luni printr-un ordin al instanței.

În cadrul procedurii de preluare a controlului asupra bunurilor, unui debitor trebuie să i se transmită o notificare

prin care să i se explice că bunurile sale au fost puse sub sechestru și că are la dispoziție 5 zile pentru a încheia un „acord de repunere în posesie” (*walking possession agreement*) cu executorii judecătorești. Acest acord permite debitorului să păstreze bunurile. În cazul în care debitorul nu semnează acordul în termen de 5 zile, executorii judecătorești pot ridica bunurile și proceda la scoaterea acestora la licitație.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

■ Ultima actualizare: 14/10/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.